

การศึกษาต้นทุนการเลี้ยงไหมในประเทศไทย

3.1 ส่วนประกอบของต้นทุนการเลี้ยงไหม มีทั้งต้นทุนแปรได้และต้นทุนคงที่ ดังต่อไปนี้
ต้นทุนแปรได้ประกอบด้วย

3.1.1 ต้นทุนไข่ไหม

การเลี้ยงไหมในประเทศไทยมีทั้งการเลี้ยงไหมพันธุ์พื้นเมือง พันธุ์ลูกผสม และพันธุ์ต่างประเทศ สำหรับการเลี้ยงไหมพันธุ์ลูกผสมนั้น มีชาวบ้านเลี้ยงกันอยู่กระจัดกระจายทั่วประเทศ โดยมีศูนย์วิจัยไหมโคราชเป็นผู้ผสมพันธุ์แจกโดยไม่คิดมูลค่า ส่วนไหมพันธุ์ต่างประเทศ ส่วนมากเป็นพันธุ์ญี่ปุ่น ซึ่งให้เปอร์เซ็นต์ของเส้นใยมาก และลักษณะของรังไหมทำให้ได้เส้นไหมเป็นเส้นเดียวกันตลอด ไข่ไหมพันธุ์ต่างประเทศ โรงงานสาวไหมจะเป็นผู้ส่งเข้ามา แล้วขายให้แก่ครอบครัวผู้เลี้ยงไหมบางส่วน ส่วนที่เหลือก็จะขายให้โรงงานสาวไหมอื่น ๆ

ไข่ไหมพันธุ์ต่างประเทศจะถูกบรรจุมาในกล่องกระดาษ กล่องหนึ่ง ๆ มีไข่ไหมประมาณ 20,000 ใบ ราคาประมาณ 9.5 ดอลลาร์ (ราคาเมื่อกลางปี 2520) ภาษีการค้า 7% ค่าขนส่งจากคอนเมืองถึงโรงงานสาวไหม ถูเฉลี่ยเที่ยวละ 50 บาทต่อกล่อง ผู้ส่งไข่ไหมเข้ามาจะขายให้แก่ผู้เลี้ยงไหมในราคาประมาณกล่องละ 250 บาท

จากสถิติของบริษัทจุลไหมไทย จำกัด ได้ประมาณไว้ว่าไข่ไหม 1 กล่อง จะสามารถนำมาเลี้ยงให้ได้รังไหมดิบประมาณ 25 กิโลกรัม

ในการศึกษาต้นทุนการเลี้ยงไหมครั้งนี้ จะเริ่มจากจุดที่ว่าถ้ามีเนื้อที่ในการปลูกหม่อน 1 ไร่ ก็จะสามารถผลิตใบหม่อนได้ประมาณ 2500 กิโลกรัม โดยมีข้อแม้ว่าจะต้อง

¹ เลือักศึกษาการเลี้ยงไหมของบริษัทจุลไหมไทย จำกัด จังหวัดเพชรบูรณ์

มีการบำรุงรักษาดินอย่างดี และมีการตัดแต่งกิ่งอยู่เป็นประจำ

จากสถิติของบริษัทจุฬาลงกรณ์ไทยได้ประมาณไว้ว่าใบหมอน 20 กิโลกรัม จะนำไปเลี้ยงไหมได้รังไหมดิบประมาณ 1 กิโลกรัม เพื่อให้ได้รายได้เฉลี่ยโคจรัดเงิน จะเทียบอัตราส่วนดังนี้

ใบหมอน	20 ก.ก.	เลี้ยงไหมได้รังไหมดิบ	1	กิโลกรัม
เนื้อที่ดิน 1 ไร่	ผลิตใบหมอนได้ 2500 ก.ก.	"	$\frac{2500}{20} = 125$	"

เพราะฉะนั้นในเนื้อที่ดินปลูกหมอน 1 ไร่ จะผลิตได้รังไหมดิบ 125 กิโลกรัม

จากการที่เลี้ยงไหมได้รังไหมดิบ 125 กิโลกรัม โดยใช้เนื้อที่ดินในการปลูกหมอน 1 ไร่ นี้ จะต้องเทียบกลับไปให้เห็นว่าจะต้องใช้ไหมเท่าใด

จากสถิติที่กล่าวมาแล้วรังไหมดิบ 25 กิโลกรัม จะต้องใช้ไหม	1	กลอง
ถ้าจะให้ได้รังไหมดิบ 125 "	"	$\frac{125}{25}$ "

เพราะฉะนั้นในการได้รังไหมดิบ 125 กิโลกรัม จะต้องใช้ไหม 5 กลอง
ต้นทุนไหมกลองละ 250 บาท เพราะฉะนั้นต้นทุนไหมทั้งหมด = 1,250 บาท

3.1.2 ต้นทุนใบหมอน ประกอบไปด้วยต้นทุนในการปรับปรุงดินที่ใช้ในการปลูกหมอน การตัดแต่งกิ่ง การใช้จ่ายกำจัดศัตรูพืช การใช้เครื่องทุ่นแรงในการปรับปรุงส่วนหมอน

การเตรียมดินในการปลูกหมอน จะต้องไถพรวนดินแล้วซุกร่องให้มีขนาดกว้าง 40 ซม. ลึก 40 ซม. ใช้เศษหญ้า, ใบไม้แห้ง, มูลหมักหรือมูลคอก ประมาณไร่ละ 100 ก.ก. แล้วกลบดิน ราคาปุ๋ยประมาณคันละ 4500 บาท ดังนั้นค่าใช้จ่ายในการเตรียมดินไร่ละ 450 บาท

การตัดแต่งกิ่ง จะใช้แรงงานเป็นส่วนใหญ่ ในบ้านเราไม่ค่อยได้ใช้เครื่องทุ่นแรง เพราะมีแรงงานเหลือเฟือ ในการตัดแต่งกิ่งหมอน 1 ไร่ จะใช้แรงงานประมาณ 3 คน ค่าแรงวันละ 20 บาท ในการเลี้ยงไหมแต่ละรุ่น จะใช้เวลาประมาณ 27-28 วัน แต่การตัดแต่งกิ่งหมอนเพื่อให้ใบหมอนแตกงาม จะตัดแต่งเพียง 5-6 ครั้ง

ดังนั้นค่าแรงในการตัดแต่งกิ่งหมอน เท่ากับ $20 \times 3 \times 6 = 360$ บาท

การปรับปรุงบริเวณสวนหมอนเพื่อให้ได้ใบหมอนที่มีคุณภาพในการเลี้ยงไหมจะใช้รถแทรกเตอร์ขนาดเล็กไถพรวนดินบริเวณสวนหมอนบ่อยๆ ก็จะเกิดค่าใช้จ่ายในการจ้างคนงานขับรถแทรกเตอร์ ค่าแรงประมาณวันละ 30 บาท ในการเลี้ยงไหมแต่ละรุ่นจะปรับปรุงบริเวณสวนหมอน 4 ครั้ง ค่าแรงคนงานขับรถแทรกเตอร์เท่ากับ $30 \times 4 = 120$ บาท ค่าน้ำมันรถแทรกเตอร์ประมาณ 320 บาท

การใช้จ่ายกำจัดศัตรูพืชในการปลูกหมอนให้ได้คุณภาพดี จะต้องบำรุงรักษาต้นหมอนไม่ให้แมลงมารบกวน ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยากำจัดศัตรูพืชประมาณไร่ละ 250 บาท

3.1.3 ต้นทุนในการเลี้ยงไหม ก่อนที่จะเลี้ยงไหมแต่ละรุ่นจะต้องทำความสะอาดโรงเลี้ยงไหมโดยใช้ฟอมาลีน 3% ฉีดอบโรงเลี้ยงไหม นอกจากนั้นเพื่อกันเชื้อราจะใช้ซีรีแซนค์ 5% โรยบนตัวไหม จะต้องใช้ซีรีแซนค์ประมาณรุ่นละ 100 บาท

3.1.4 แรงงานในการเลี้ยงไหม

ต้นทุนคงที่ประกอบด้วย

3.1.5 ค่าเสื่อมราคาโรงเลี้ยงไหมวัยอ่อน โรงเลี้ยงไหมวัยอ่อนโดยทั่ว ๆ ไปจะต้องมีมุ้งลวดโดยรอบ เพื่อป้องกันแมลงเข้าไปรบกวนตัวไหมและจะต้องมีอากาศถ่ายเทอย่างดี ขนาดของโรงงาน 12.00 ม. \times 20.0 ม. ราคาอาคารประมาณ 120,000 บาท อายุใช้งาน 20 ปี ค่าเสื่อมราคาปีละ 6,000 บาท คิดเฉลี่ยค่าเสื่อมราคามาเป็นค่าใช้จ่ายประมาณ 1,020 บาท

3.1.6 ค่าเสื่อมราคาโรงเลี้ยงไหมวัยแก่ ขนาด 12.00 \times 42.0 ม. ราคาอาคารประมาณ 350,000 บาท อายุใช้งาน 20 ปี ค่าเสื่อมราคาปีละ 17,500 บาท คิดเฉลี่ยค่าเสื่อมราคามาเป็นค่าใช้จ่ายประมาณ 2,900 บาท

3.1.7 เงินเดือนผู้ดูแลไรหมอนและทั่วไป จะใช้เจ้าหน้าที่ดูแลการทำสวนหมอนตลอดจนการเลี้ยงไหม 1 คน เงินเดือนประมาณเดือนละ 1,000 บาท

ตารางที่ 3-1

ต้นทุนการเลี้ยงไหม

หน่วย : บาท

รายการ	ต้นทุนการเลี้ยงไหม
<u>ต้นทุนแปรได้</u>	
ต้นทุนไข่ไหม	1,250.-
ค่าเตรียมดิน	450.-
ค่าแรงในการตัดแต่งกิ่งหมอน	360.-
ค่าแรงคนขับรถแทรกเตอร์	120.-
ค่าน้ำมันรถ	320.-
ค้ายากำจัดศัตรูพืช	250.-
ค้ายาป้องกันโรคไหม	100.-
รวมต้นทุนแปรได้	2,850.-
<u>ต้นทุนคงที่</u>	
ค่าเสื่อมราคาโรงเลี้ยงไหม	3,920.-
เงินเคื้อนผูกดูแล	1,000.-
รวมต้นทุนคงที่	4,920.-
รวมต้นทุนทั้งหมด	7,770.-

3.2 ลักษณะของการไรที่ดินและแรงงานในการเลี้ยงไหมโดยทั่วไป

อาชีพการเลี้ยงไหมเป็นอาชีพดั้งเดิมของคนไทยทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็เป็นอุตสาหกรรมเพียงในครอบครัวไม่มีการลงทุนมาก มักจะไรที่ดินในบริเวณรอบๆ บ้านปลูกหม่อนและเลี้ยงไหมภายในบ้าน ไม่มีการบำรุงรักษาหม่อนให้ดีพอสมควร ดังนั้นผลผลิตรังไหมที่ได้จึงมีคุณภาพไม่ค่อยดีนัก และปริมาณที่ผลิตได้ก็ไม่มากนัก เมื่อผลิตได้รังไหมแล้วก็นำไปขายยังศูนย์วิจัยไหมจังหวัดนครราชสีมาทั้งหมด โดยทางศูนย์จะตีราคาให้ตามเปอร์เซ็นต์ของรังดีและรังเสีย แต่ในการผลิตเส้นไหมโดยไรเครื่องจักรยอมจะต้องการรังไหมที่มีคุณภาพดีและมีปริมาณสม่ำเสมอเพื่อให้เครื่องจักรได้เดินเครื่องโดยตลอด เจ้าของโรงงานสาวไหมส่วนใหญ่จึงมักจะลงทุนในการปลูกสวนหม่อน นับตั้งแต่หาพันธุ์หม่อนดีมาปลูก ตัดแต่งกิ่ง ปลูกและรักษาหม่อน นอกจากนี้ยังลงทุนสร้างโรงเลี้ยงไหมทั้งวัยอ่อนและวัยแก่ และจัดหาไข่ไหมมาให้ด้วย โดยกสิกรผู้เลี้ยงไหมนำแรงงานของตนมาลงเท่านั้น และเมื่อผลิตรังไหมได้นำมาขายให้แก่โรงงานสาวไหม โดยคิดราคารังไหมตามเปอร์เซ็นต์ของรังไหมดีและรังไหมเสียตามวิธีเดียวกับที่ศูนย์วิจัยไหมจังหวัดนครราชสีมาใช้ และคิดหักค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่โรงงานสาวไหมจ่ายไปให้ก่อนถึงกล่าวข้างต้น

กสิกรบางครอบครัวจะใจแรงงานของผู้ใหญ่ในการเลี้ยงไหมและไรแรงงานเล็กๆ เข้าไปทำงานในโรงงานสาวไหม รายได้จากการเลี้ยงไหมและสาวไหมโดยเฉลี่ยจะได้ครอบครัวละประมาณ 3,000 บาทต่อเดือน ซึ่งนับว่ามีรายได้ค่อนข้างดีพอสมควร การเลี้ยงไหมในปีหนึ่งๆ จะเลี้ยงได้ประมาณ 6-7 รุ่น โดยต้องเว้นการเลี้ยงในฤดูแล้ง เพราะว่่าคนหม่อนไม่สามารถผลิตใบหม่อนได้ดี ทำให้ไม่มีอาหารที่เพียงพอสำหรับการเลี้ยงไหม มีโรงงานสาวไหมบางแห่งได้จัดหางานไว้สำหรับกสิกรผู้เลี้ยงไหมในฤดูที่ค่อนข้างว่างเว้นการเลี้ยงไหมด้วย เพื่อให้กสิกรมีรายได้พอสมควรตลอดปี

3.3 การคำนวณราคารับซื้อรังไหมโดยทั่วไป

จากการที่กสิกรเลี้ยงไหมจนได้รังไหมครบแล้ว จะต้องนำไปขายให้กับโรงงานสาวไหม โดยคิดราคารังไหมดีตามคุณภาพของรังไหม โรงงานสาวไหมทั่วไปจะใช้เกณฑ์การคิดราคารังไหมเช่นเดียวกับของศูนย์วิจัยไหมจังหวัดนครราชสีมาโดยการชั่งรังไหมมา 1 กิโลกรัมจากรัง

ไหมทั้งหมด 50 กิโลกรัม แล้วคำนวณว่ารังไหม 1 กิโลกรัมนั้นมีรังเสียเท่าใด ทดลองซึ่งน้ำหนัก
รังไหมที่กสิกรนำมาขายให้ทั้งหมดเพื่อหาน้ำหนักเปลือกรัง แล้วเทียบหาเปอร์เซ็นต์ของเปลือกรัง
จากสูตรดังต่อไปนี้

$$\frac{\text{น้ำหนักเปลือกรัง}}{\text{น้ำหนักรัง}} \times 100 = \text{เปอร์เซ็นต์เปลือกรัง}$$

จากนั้นก็นำมาคำนวณดังนี้

1. สมมุติว่าค่าใช้จ่ายของรังไหมสำหรับการผลิตเส้นไหมยืน 1 กิโลกรัม 400บาท
2. สมมุติว่าเปอร์เซ็นต์การสาวได้ของเปลือกรัง 73%
3. สมมุติค่าใช้จ่ายของรังไหมสำหรับการผลิตเส้นไหมพุ่ง 1 กิโลกรัม 140บาท
4. เปอร์เซ็นต์ของเส้นใยที่สาวได้จากรังที่คัดออก 12.4%

ตัวอย่าง รังไหมที่รับซื้อมาและสุ่มตัวอย่างออกมาได้

-เปอร์เซ็นต์เปลือกรังก็ 17%

-เปอร์เซ็นต์รังคัดออก 5%

ในการคำนวณราคาซื้อรังไหมจะต้องคำนึงถึงเปอร์เซ็นต์ของรังไหมดีและรังไหมคัดออก ดัง
ตัวอย่างการคำนวณดังต่อไปนี้

สูตร ราคารังไหม 1 กิโลกรัม = ราคารังไหมดี + ราคารังไหมคัดออก

$$(400 \times 0.17 + 0.73 \times 0.95) + (140 \times 0.124 + 0.05)$$

$$47.16 + 0.87$$

$$48.03$$

ตารางต่อไปนี้ แสดงราคาซื้อรังไหมที่มีเปอร์เซ็นต์รังไหมดีและรังไหมคัดออกต่าง ๆ

ตาราง 3-1

การคิดราคาปรับซื้อรังใหม่สดจากกลีกร

หน่วย : บาท

เปลี่ยนรังที่ % รังค้ค้ออก %	15	16	17	18	19	20
0	43.8	46.7	49.6	52.6	55.5	58.4
1	34.5	46.4	49.3	52.2	55.1	58.0
2	43.3	46.1	49.0	51.9	54.7	57.6
3	43.0	45.8	48.7	51.5	54.3	57.2
4	42.7	45.5	48.3	51.2	54.0	56.8
5	42.5	45.2	48.0	50.8	53.6	56.3
6	42.2	45.0	47.7	50.4	53.2	55.9
7	41.9	44.7	47.4	50.1	52.8	55.5
8	41.7	44.4	47.1	49.7	52.4	55.1
9	41.4	44.1	46.7	49.4	52.1	54.7
10	41.2	43.8	46.4	49.0	51.7	54.3
11	40.9	43.5	46.1	48.7	51.3	53.9
12	40.6	43.2	45.8	48.3	50.9	53.5
13	40.4	42.9	45.4	48.0	50.5	53.1
14	40.1	42.6	45.1	47.6	50.1	52.7

ที่มา : ศูนย์วิจัยและอบรมไหมจังหวัดฉะเชิงเทรา

1. การเลี้ยงไหมบางแห่งได้รับการช่วยเหลือจากทางราชการมาก ซึ่งทำให้สำรวจต้นทุนได้ยาก เช่น การสร้างโรงเลี้ยงไหมให้กลีกรโดยใช้แรงงานของทหาร และตำรวจ ซึ่งทำให้หาค่าใช้จ่ายที่จ่ายจริง ๆ ไม่ได้

2. โดยทั่วไป การใช้แรงงานเลี้ยงไหมไม่ได้กำหนดตายตัวว่าจะใช้แรงงานเท่าใด ส่วนมากจะใช้เกณฑ์ว่า สมาชิกในครอบครัวคนใดว่าง ก็ออกไปช่วยดูแลสวนหม่อน, เลี้ยงไหม ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าแรงจึงสำรวจได้ยาก.

3.6 ต้นทุนการเลี้ยงไหมของชาวบ้านทั่วไป

การเลี้ยงไหมโดยทั่วไปเป็นการเลี้ยงไหมพันธุ์พื้นเมืองและพันธุ์ลูกผสม โดยศูนย์วิจัยไหมจังหวัดนครราชสีมาเป็นผู้ผลิตพันธุ์ไหมแจกจ่ายให้ชาวบ้านโดยไม่คิดมูลค่า การเลี้ยงไหมเป็นอุตสาหกรรมในครอบครัวใช้แรงงานที่มีอยู่ในบ้านเช่น ผู้หญิง เด็ก คนชรา มีการปลูกหม่อนบริเวณรอบๆบ้านให้การบำรุงรักษาหม่อนคือพอสสมควร ต้นทุนการเลี้ยงไหมของชาวบ้านจะประกอบด้วย

1. ต้นทุนในการปลูกหม่อน กลีกรส่วนใหญ่ใช้ที่ดินของตนเองในการปลูกหม่อนซึ่งได้พันธุ์มาจากเพื่อนบ้านหรือจากหน่วยงานของทางราชการที่ให้การส่งเสริมการเกษตร ดังนั้นต้นทุนในการปลูกหม่อนจะได้แก่ค่าปุ๋ยในการบำรุงรักษา และค่ายากำจัดศัตรูพืชเท่านั้น

2. แรงงานที่ใช้ในการปลูกหม่อนและเลี้ยงไหม ไม่ได้กำหนดตายตัวว่าจะใช้แรงงานเท่าใดสุดแล้วแต่ว่าครอบครัวนั้นจะมีแรงงานเท่าใด จึงไม่สามารถหาค่าแรงที่ใช้ทั้งสิ้นเป็นเท่าใด แต่จะใช้ตัวเลขอ้างอิงมาจาก"รายงานการศึกษาต้นทุนการผลิตเส้นไหมพุ่งของเกษตรกรจังหวัด ชัยภูมิ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และขอนแก่น" ของคณะสำรวจจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและกองการไหมกรมวิชาการเกษตร ซึ่งได้จัดทำไว้ระหว่างเดือนมิถุนายน พ.ศ.2519 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2520

3. ค่าใช้จ่ายในการป้องกันโรคไหม มีชาวบ้านเป็นส่วนน้อยใช้สารเคมีในการทำ ความสะอาดโรงเลี้ยงไหมเพื่อป้องกันโรคไหม

4. ค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเลี้ยงไหมได้แก่กระดิง จอ ตระกร้า ชาวบ้านจะจัดทำขึ้นเอง ทางด้านโรงเลี้ยงไหมก็จะใช้ครัวเรือนของตนเองเป็นที่เลี้ยงไหม

จึงหาต้นทุนเกี่ยวกับอุปกรณ์การเลี้ยงไหมไม่ได้

ในการศึกษาต้นทุนการเลี้ยงไหมจะสมมติว่ามีเนื้อที่ในการปลูกหม่อน 1 ไร่สามารถผลิตใบหม่อนได้ประมาณ 1,500 กิโลกรัม จะเลี้ยงไหมครั้งใหม่คืบประมาณ 75 กิโลกรัม ผลจากการปลูกหม่อน 1 ไร่ จะใช้ปุ๋ยในการบำรุงรักษาต้นหม่อนไร่ละ 100 กิโลกรัม คิดเป็นเงินทั้งสิ้น 450 บาท

ค่าใช้จ่ายในการกำจัดศัตรูพืชไร่ละ 250 บาท

ค่าแรงที่ใช้ในการปลูกหม่อนและเลี้ยงไหม 3,200 บาท

ค่าใช้จ่ายในการป้องกันโรคไหม 100 บาท

ต้นทุนการเลี้ยงไหม 75 กิโลกรัม เท่ากับ 4,000 บาท

ดังนั้นต้นทุนการผลิตไหมคืบ 1 กิโลกรัมเท่ากับประมาณ 53.33 บาท ในการเลี้ยงไหมไหมคืบ 1 กิโลกรัมจะนำไปสาวเป็นเส้นไหมได้น้ำหนักประมาณ 90 กรัม ต้นทุนการผลิตเส้นไหมคืบจะประมาณกิโลกรัมละ 592.56 บาท ต้นทุนการผลิตเส้นไหมที่ได้เป็นต้นทุนการผลิตของเส้นไหมสอง ในกรณีที่เกิดการแยกการสาวไหมออกเป็นสาวเส้นไหมหนึ่งและเส้นไหมสาม อาจคำนวณต้นทุนการผลิตเส้นไหมหนึ่งและเส้นไหมสามโดยใช้อัตราส่วนไหมหนึ่งและไหมสามเท่ากับ 83% และ 17% ตามลำดับ ดังนั้นต้นทุนการผลิตเส้นไหมหนึ่งและเส้นไหมสามเท่ากับ 491.82 และ 100.74 บาทตามลำดับ

จากตาราง 3-3 จะแสดงให้เห็นถึงรายได้จากการสาวไหมทั้งสามประเภท ถ้าสาวเป็นเส้นไหมหนึ่งและเส้นไหมสามจะมีรายได้ทั้งสิ้น 359.00 บาท แต่ถ้าสาวเป็นเส้นไหมสองจะมีรายได้ทั้งสิ้น 290.00 บาท ในขณะที่ต้นทุนการผลิตเป็น 592.56 บาทเท่ากัน

จากการศึกษาต้นทุนการผลิตเส้นไหมของชาวบ้านไม่ว่าจะผลิตเส้นไหมสองเพียงอย่างเดียวหรือจะผลิตเส้นไหมหนึ่งและไหมสาม ต้นทุนการผลิตเส้นไหมจะสูงกว่าราคาเส้นไหมในท้องตลาด แต่กสิกรก็ยังได้รับประโยชน์อยู่บ้างคือมีรายได้เพิ่มเติมจากการทำงานนอกเหนือจากอาชีพเดิมที่มีอยู่โดยการนำแรงงานที่ว่างออกมาใช้ให้เป็นประโยชน์ เป็นการเสริมรายได้ของครอบครัวให้มากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 3-3

รายได้จากการสาวไหม

หน่วย บาท

ประเภทเส้นไหม	น้ำหนักเส้นไหม (กรัม).	ราคาเส้นไหม (กิโลกรัม)	รายได้ที่จะได้รับ
เส้นไหมหนึ่ง	830	400-420	340.30
เส้นไหมสาม	170	100-120	18.70
	1000		359.00
เส้นไหมสอง	1000	280-300	290.00